

Sygn. akt VI Ka 17/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Ludmiła Tułaczko (spr.)

protokolant: asystent sędziego Mariola Graziowska - Zych

przy udziale prokuratora Iwony Zielińskiej

po rozpoznaniu dnia 27 czerwca 2016 r.

sprawy A. Ł. syna A. i M. z d. R. ur. (...) w W.

oskarżonego o przestępstwa z art. 278 § 1 k.k. i art. 279 § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Południe w Warszawie

z dnia 4 listopada 2015 r. sygn. akt III K 532/14

Wyrok w zaskarżonej części przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. zmienia w ten sposób, że:

1. uchyla rozstrzygnięcia o karze łącznej pozbawienia wolności z punktu III wyroku oraz z punktu VII o zaliczeniu okresu zatrzymania;
2. z ciągu przestępstw opisanych w punkcie I wyroku eliminuje czyn I przypisany oskarżonemu A. Ł. i uznaje, że stanowi on wykroczenie z art. 119 § 1 k.w. ; wyrok w tej części uchyla i umarza postępowanie w tym zakresie na podstawie art. 45 § 1 k.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 kpsw , kosztami sądowymi w tej części obciąża Skarbu Państwa.
3. uznaje, że czyny 2,4, 5 opisane w punkcie I wyroku stanowią ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. i na podstawie art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 §1 k.k. i wymierza oskarżonemu karę 7 / siedem/ miesięcy pozbawienia wolności;
4. uchyla rozstrzygnięcie z punktu IV wyroku dotyczące czynów 3 i 6 z art. 119 §1 k.w. i na podstawie art. 45 § 1 k.w. w zw. z art. 5 § 1 pkt 4 kpsw umarza postępowanie w tym zakresie, kosztami sądowymi w tej części obciąża Skarb Państwa.
5. uchyla rozstrzygnięcie z punktu VI wyroku o obowiązku naprawienia szkody na rzecz B. L. i T. B.;
6. zmienia rozstrzygnięcie z punktu V w ten sposób, że eliminuje obowiązek naprawienia szkody na rzecz K. A. na kwotę 440 zł;
7. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;
8. na podstawie art. 85 k.k., art. 86 §1 k.k. i art. 91 §2 k.k. orzeka karę łączną 2/ dwa/ lat i 3 / trzy/ miesięcy pozbawienia wolności.
9. na poczet kary łącznej pozbawienia wolności zalicza oskarżonemu A. Ł. okres rzeczywistego pozbawienia wolności od dnia 25 marca 2014r. do dnia 25 marca 2014r. i od dnia 26 marca 2014r. do dnia 26 marca 2014r.

10. zwalania oskarżonego od uiszczenia pozostałych kosztów sądowych w sprawie przejmując wydatki na rachunek Skarbu Państwa;

11. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. P. W. kwotę 516. 60 zł obejmującą wynagrodzenie za obronę z urzędu w drugiej instancji i oraz podatek VAT.

Sygn. akt VI Ka 17/16

UZASADNIENIE

Apelacja obrońcy oskarżonego skutkowałą zmianę zaskarżonego wyroku na podstawie art. 440 k.p.k. albowiem ze względu na wartość skradzionego mienia czyn I przypisany oskarżonemu A. Ł. w ramach ciągu przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. stał się wykroczeniem z art. 119 § 1 kw. Wartość skradzionego mienia na szkodę K. A. wynosiła kwotę 440 zł, czyli niższą od kwoty granicznej pomiędzy przestępstwem a wykroczeniem, która została określona na mocy Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 września 2015r. w sprawie wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę w 2016r. / Dz.U. z dnia 14 września 2015r. Na podstawie tego rozporządzenia kwotę graniczą od dnia 1 stycznia 2016r. stanowi 462,50 zł czyli ¼ z kwoty 1850 zł najniższego miesięcznego wynagrodzenia. Działając na korzyść oskarżonego, na podstawie art. 4 § 1 k.k. należy uwzględnić w niniejszej sprawie, treść tego rozporządzenia. Jednocześnie na skutek upływu okresu dwóch lat od daty popełnienia tego czynu należało uchylić to rozstrzygnięcie i umorzyć postępowanie na skutek przedawnienia karalności wykroczeń. Tak samo należało postąpić w przypadku czynów z punktu 3 i 6 bowiem sąd I instancji zmieniając ich opis i kwalifikację prawną uznał, że stanowią one wykroczenia z art. 119 § 1 k.w. Od daty popełnienia tych czynów także upłynął okres dwóch lat, więc należało tak jak w wypadku czynu I rozstrzygnięcie to uchylić i umorzyć postępowanie wobec upływu okresu przedawnienia wykroczeń. Konsekwencją powyższych rozważań jest zmiana w punkcie V i konieczność orzeczenia nowej kary za ciąg przestępstw z punktów 2,4,5 a także nowej kary łącznej. Oskarżony A. Ł. przyznał się do popełnienia wszystkich zarzuconych mu czynów. Uczestniczył w wizji lokalnej podczas, której opisał swój sposób działania i wskazał miejsca popełnienia czynów. Dokonane na tej podstawie ustalenia faktyczne sądu I instancji są prawidłowe. Oskarżony wyraził skruchę i żal, że popełnił zarzucone mu czyny powodując szkody w mieniu osób pokrzywdzonych. Obiecywał zmianę zachowania a przede wszystkim podjęcie skutecznej walki z uzależnieniem od środków odurzających. Sąd odwoławczy wymierzając karę za ciąg przestępstw z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. uwzględnił fakt, że jeden czyn spośród tych, które popełnił oskarżony nie wchodzi w jego zakres tak więc karę obniżył do 7 miesięcy pozbawienia wolności. Wymierzając tę karę uwzględnił okoliczności z art. 53 § 1 k.k. i rozważał, tak jak sąd I instancji, fakt uprzedniej karalności oskarżonego w tym także za przestępstwa przeciwko mieniu, popełnienie przestępstw na szkodę osób w podeszłym wieku, które nie mogły się skutecznie przeciwstawić działaniom oskarżonego. Zwłaszcza, że okradał osoby w aptekach podczas gdy kupowały leki. W jednym wypadku oskarżony ukradł aparat słuchowy, czyn naraził pokrzywdzoną nie tylko na stratę materialną ale także utrudnił jej sprawne wykonanie czynności życia codziennego.

W zakresie drugiego ciągu przestępstw z art. 279 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. sąd odwoławczy nie uwzględnił apelacji obrońcy bowiem wymierzona kara 2 lat pozbawienia wolności jest adekwatna do zawinienia. Ciąg przestępstw obejmuje sześć czynów zaś wartość skradzionego mienia w wypadkach czynów z punktów 7 i 11 zbliżona jest do wysokości najniższego miesięcznego wynagrodzenia. Oskarżony zabrał wszystkie przedmioty, które mógł sprzedać zaś uzyskane w ten sposób pieniądze przeznaczył na narkotyki.

Wymierzając nową karę łączną sąd odwoławczy uwzględnił związek przedmiotowo -podmiotowy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami. Wszystkie przestępstwa naruszały dobro prawne jakim jest mienie i zostały popełnione w okresie od 13 grudnia 2013r. do 21 marca 2014r. Przestępstwa zostały popełnione w różny sposób, większość z nich w formie włamania. Wymiar kary łącznej kształtował się od 2 lat do 2 lat i 7 miesięcy pozbawienia wolności. Motywacja oskarżonego w zakresie popełnionych czynów, nie zasługuje na łagodniejsze potraktowanie.

A. Ł. od dnia 11.04.2014r. do dnia 7.11.2014r. przebywał w Ośrodku (...). Został wypisany z powodu złamania regulaminu /k- 394, tom 2/ Fakt ten oznacza, że nie kontynuował leczenia z uzależnienia od narkotyków. Okoliczność

powyższa, wbrew stanowisku obrońcy, przedstawionym w apelacji nie wpływa na pozytywne ukształtowanie prognozy kryminologicznej wobec oskarżonego. Nie wskazuje na to, że będzie on przestrzegał porządku prawnego oraz, że nie popełni ponownie przestępstwa. Wymierzona oskarżonemu kara łączna, w sumie za popełnienia 9 przestępstw, nie może być uznana za rażąco niewspółmiernie surową w rozumieniu art. 438 pkt 4 k.p.k. Karę łączną sąd odwoławczy wymierzył na zasadzie asperacji uwzględniając skruchę i przyznanie się do winy. Jednocześnie z uwagi na brak stałej pracy oraz dane z platformy e- puap sąd zwolnił oskarżonego od uiszczenia kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym przejmując je na Rachunek Skarbu Państwa.. Orzeczenie o kosztach obrony z urzędu nastąpiło w oparciu o § 4 ust. 1 oraz § 17 ust. 2 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu./ / Dz. U. z dnia 5 listopada 2015r./

Mając powyższe na uwadze sąd odwoławczy orzekł jak w wyroku.